

သေရွာပြန်

အိမ်နိုင်း
(oasis)

(အဘွား တစ်ယောက်ရဲ့ ကိုယ်တွေ့ကြုံခဲ့ရတဲ့ ဖြစ်ရပ်မှန် ဇာတ်လမ်း တစ်ပုဒ် ဖြစ်ပြီး ဖတ်ရှု၍ အဆင်မပြေမှုများ ရှိခဲ့ပါက စာရေးသူ၏ လိုအပ်ချက်သာ ဖြစ်ကြောင်း ကြိုတင် အသိပေး တောင်းပန် အပ်ပါသည်)

သေရွာပြန်

နွေဦးရဲ့ ကျေးလက် ညနေခင်းတစ်ခု လိမ္မော်ရောင် ဆည်းဆာအောက်မှာ အိပ်တန်းပြန် ငှက်ကလေးတွေရဲ့ တကျီကျီ အော်မြည်သံလေးတွေက ကြားရသူအဖို့ ကြည်နူးဖွယ်ရာ။ တိုက်ခတ်လာတဲ့ လေပြည်ညင်းနဲ့ အတူ ရွာဦးကျောင်းက လွင့်ပျံလာတဲ့ ဆည်းလည်း သံ တချင်ချင်ကလည်း ကြားရသူဘဝင်မှာ သာယာနာပျော်ဖွယ် ကောင်းလွန်းလှသည်။

သို့ပေမဲ့ ထိုသာယာ ကြည်နူးဖွယ် ညနေခင်းကို မကြည်နူးနိုင် မခံစားနိုင် လောက်အောင် ဝမ်းနည်း ပူဆွေးနေကြ သူများကတော့ ဖြင့်လည်း ရှိနေပါသေးသည်။ သူတို့ ကတော့ ရွာလယ်က ဒေါ်ထွေးခင်တို့ မိသားစုပင်။ ပြီးခဲ့သည့် သုံးရက်ကတည်းက ဒေါ်ထွေးခင် အပြင်းဖျားရာ ရွာဆေးခန်းမှ ဆရာဝန်လေး နေ့ည သေချာ လာကြည့်ပေးနေသည့် ကြားထဲမှ ပင် အဖျားကြီးပြီး မြောသွားခဲ့သည် မှာ အခုထိ ပြန်သတိလ

ည် မလာသေး။ အသက်ရှူနေသေးသဖြင့်သာ သူတို့ မိခင် မသေဆုံးသေးမှန်း လက်ခံ ထားကြရပေမဲ့ ခုထိ သတိပြန်မလည် လာသေးသော မိခင်ကြီးအတွက် စိုးရိမ်ပူပန်စိတ်များ ကတော့ အားလုံး မျက်နှာမှာ ထင်ဟပ်လျက်ပင် ...

"ဟင် ငါ ဘယ်ရောက်နေပါလိမ့်"

ဘေးဘီဝဲယာ လျှောက်ကြည့်မိတော့ မြင်ကွင်းများမှာ သူမနဲ့ ရင်းနှီးနေသလိုလို သို့ပေမဲ့ ဘယ်နေရာလဲ ဆိုတာကတော့ ဇေဝဇေဝပါပင်။ သူမပြန်စဉ်းစား ကြည့်မိသည် ။ သူမ ယာထဲကအပြန် ရေချိုးမိရာမှ အပူရှပ်၍ အပြင်းဖျားသည် သမီးများက ရွာဆေးခန်းက ဆရာလေးကိုပင့်ပြီး သူမကို ဆေးကုပေးနေသည် ထိတော့ သူမ မှတ်မိသည် ... အဲ့နောက်တော့ ဘာတွေ ဖြစ်ခဲ့တာလဲ သူမ စဉ်းစားလို့ မရပေ။ နေမကောင်းဖြစ်၍ အိပ်ရာထဲ လဲနေသော သူမက ဘယ်လိုကြောင့် ဒီနေရာ ရောက်နေတာပါလိမ့် ...

"ဘုရား ဘုရား ငါ သေသွားခဲ့တာလား"

သူမဘာမှ ပြန်စဉ်းစားလို့ မရ ... တဖြည်းဖြည်း လျှောက်လာရင်း

"ဟဲ့ နင် ထွေးခင်မလား"

ခေါ်သံကြားမှ အတွေးလွန်နေသည့် သူမ အသိပြန်ဝင် လာပြီး ကြည့်မိတော့ လွန်ခဲ့တဲ့ လက ပိုးထိပြီး ဆုံးသွားသည့် ရွာတောင်ပိုင်းက ဦးသာဗျော။ ရုတ်တရက်ဆိုတော့ သူမ ကြောက်ကြောက်လန့်လန့်နဲ့ ထွက်ပြေးလာခဲ့မိသည် ။ ခုမှ ဘေးပတ်ဝန်းကျင်ကို သေချာ သတိထား ကြည့်မိတော့ အုတ်ဂူဖြူဖြူလေးတွေ မြေပုံမှိုမှိုလေးတွေကို အစီအရီ တွေ့လိုက်ရသည် ။ ဘုရားရေ... ဒါ ရွာသီချင်းပဲ ...

သစ်ပင်ကြီးတွေပေါ်မှာ သစ်ပင်လေးတွေပေါ်မှာ အကောင်ကြီးကြီး ရုပ်ဆိုးဆိုးသရဲတွေ အကောင်သေးသေး မျက်လုံးပြူးပြူး ကောင်တွေက အပင်တိုင်းအပြည့်။ တချို့က သီချိုင်းထဲက အညစ်အကြေးတွေ အမှိုက်ပုံတွေနားမှာ စုပြုံပြီး အမှိုက်တွေကြားမှ အကြွင်းအကျန်တွေ အညစ်အကြေးတွေကို သူ့ထက်ငါ အလှအယက် အားပါးတရ စားသောက်နေကြသည် ။

သူမ လျှောက်သွားရင်း ဗိုက်က ဆာလာသည် ။ တခြားသူတွေလို အညစ်အကြေးတွေ စားရမှာ လည်း သူမစိတ်မသန့်။ ဘေးဘီဝဲယာလိုက်ကြည့်မိတော့ ...

ဟော တွေ့ပါပြီ သီချိုင်းဇရပ်ဘေးမှာ ပေါက်နေတဲ့ တရုတ်မန်ကျည်းခွေ ပင်ကြီးပေါ်မှာ သီးနေတဲ့ တရုတ်မန်ကျည်းခွေတွေ။ သူမ ဝမ်းသာအားရနဲ့ တရုတ် မန်ကျည်းသီးတွေ အမှ ညှိတွေရော အစိမ်းတွေပါမချန် လက်လှမ်းမီရာ တွေ့ရာ အကုန် ခူးစားပစ်လိုက်သည် ။

စားနေတုန်းမှာ ပဲ ...

'ဟင် မထွေးခင်မလား'

အသံကြား၍ ကြည့်လိုက်တော့ လွန်ခဲ့သည့် တစ်နှစ်ခန့်က ဦးနှောက်
သွေးကြော ပြတ်ပြီး ရုတ်တရက် ဆုံးသွားခဲ့တဲ့ သူမတို့ နှစ်အိမ်ကျော်မှ
ဒေါ်အေးစိန်

"ဟင် မအေးစိန် တော်ဘယ်လို ဖြစ်ရတာတုန်း အခုထိ ဒီလိုဘဝမှာ
ပဲ ရှိနေသေးတာလား တော့်သားသမီးတွေ အမျှဝေတုန်းက တော်သာစု
မခေါ်ရဘူးလားဟင် "

သူမ မေးလိုက်မိတော့ မအေးစိန်က ညှိုးငယ်တဲ့ မျက်နှာထားနဲ့ ...

"ဟုတ်ပါတယ် မထွေးခင်ရယ် ကျုပ်လေ သက်ရှိထင်ရှား ရှိတုန်းက
ရှိစုမဲ့စု ခြစ်ကုတ်ပြီး စုထားခဲ့တဲ့ ပိုက်ဆံလေးတွေနဲ့ လက်ကောက်လေး
သုံးကွင်းကို သားသမီးတွေ မသိအောင် အိမ်ခေါင်းရင်းက
မန်ကျည်းပင်ခြေရင်းမှာ မြှုပ်ခဲ့မိတယ် ... ရုတ်တရက် ကျုပ် သေသွား
တော့ အဲဒီပစ္စည်းတွေ ရှိကြောင်း ဘယ်သူ့ကိုမှ မပြောခဲ့ရဘူး... အဲဒါ
တွေကို စွဲလမ်းတဲ့ စိတ်နဲ့ ပဲ အမျှဝေတော့လည်း ကျုပ်သာစု မခေါ်နိုင်ခဲ့
ဘူးလေ... အခုတော့ ကျုပ်လည်း ဒီဘဝက ကျွတ်ချင်ပါပြီ ...ဒီမယ် မ
ထွေးစိန် တကယ်တော့ တော်က မသေသေးပါဘူး အဖျားကြီးလို့ သတိ
လစ်ပြီး မြောနေတာပါ... တကယ်လ တော်သတိပြန်လည် လာခဲ့မယ်ဆို
ရင် ကျုပ် သားသမီးတွေကို ပြောပြီး အဲဒီပစ္စည်းတွေကို ထုခွဲရောင်းချပြီး
ကျုပ်အတွက် အမျှဝေပေးဖို့ ပြောပေးပါနော် အခုတော့ကို ကျုပ်ကူညီမ
ယ်... ကျုပ်တို့ အကြီးအကဲ အဘဆီ တော့်ကို ကျုပ် ခေါ်သွားပေးမယ်...
တော့်ခန္ဓာကိုယ်ဆီ ပြန်ဝင်နိုင်ဖို့ အဘက ကူညီပေးပါလိမ့်မယ် မထွေးခ
င်"

ဒီလိုနဲ့ မအေးစိန် ခေါ်တဲ့ နောက်ကို သူမ ပါလာခဲ့တယ်။ ရွာသံချိုင်း အလွန် ညောင်မှတ်ဆိတ် ပင်ကြီး ရောက်တော့ မအေးစိန်ပြောတဲ့ အဘ ကို တွေ့လိုက်ရတယ်။ ဝတ်ဖြူ စင်ကြယ်ဝတ် ဆံပင် သျှောင်တစောင်း ထုံးထားတဲ့ အဘက သူမကို မြင်မြင်ချင်းပဲ ...

"အလို ... ဒုက္ခသည် ကလေးမပါလား... လာလာ အချိန်မနှောင်းခင် နင်ပြန်မှ ရမယ်" ဆိုပြီး ရှေ့ကနေ ခပ်သုတ်သုတ် ထွက်သွားတယ်။ ကျုပ်လည်း အဘနောက်ကနေ အပြေးလိုက် ရတာပေါ့။ ကျုပ်အိမ်ရှေ့လည်း ရောက်ရော အဘကခြံဝမှာ ပြောင်ပြောင်လက်လက် အဝတ်အစား ဝတ်ထားပြီး လက်မှာ လည်း လုံလိုလို တုတ်ချောင်းလို လို ဟာလေးကို ကိုင်ထားတဲ့ သူ တစ်ယောက်နဲ့ စကား ရပ်ပြောနေတယ်။ ခဏနေတော့ ကျုပ်ဘက်လှည့်ပြီး ...

"ဟဲ့ ကလေးမ သွားတော့ နင့်ကိုယ်ထဲကို မြန်မြန်ဝင် သွားသွား" ဆိုပြီး အတင်း တွန်းလွှတ်တယ်လေ။ ကျုပ်အိမ်ပေါ် ရောက်တော့ မြောနေတဲ့ ကျုပ် ခန္ဓာကိုယ်ကြီး ဘေးမှာ သမီးကြီး အေးကြည်မက ထိုင်စောင့်ရင်း အိပ်ငိုက်နေရှာတယ်။ ဒါနဲ့ ကျုပ်လည်း အားတင်းပြီး ကျုပ် ခန္ဓာကိုယ်ကြီးပေါ်မှာ မှောက်ချ ပစ်လိုက်တယ်။ မိုက်ခနဲ ဖြစ်သွားတဲ့ အသိနဲ့ အတူပဲ...

"အင်း ဟင်း ဟင်း"

ညည်းသံကြောင့် ငုတ်တုတ်ထိုင်ပြီး ငိုက်နေတဲ့ ဒေါ်ထွေးခင် သမီးအကြီးမ အေးကြည်မ ဖျတ်ခနဲ နိုးလာတယ်။ နားကြားများ မှားသလားဆိုပြီး သေချာ ပြန်နားထောင် မိတော့ ...

"အင်း ဟင်း ဟင်း ရေ ရေပေးပါ"

အေးကြည်မ ဖျတ်ခနဲ ဝမ်းသာစိတ်နဲ့ အတူ

"အမေ အမေ ပြန်သတိရ လာပြီပေါ့၊ ဝမ်းသာလိုက်တာ အမေရယ် အငယ်မတို့ ရေ အမေ ပြန်သတိရ လာပြီဟေ့ လာကြပါဦးဟ "

သမီးကြီး ခေါ်သံနဲ့ အတူ ကျုပ်ဘေးကို သားသမီးတွေ ဝိုင်းအုံလာကြ တယ်။ နှုတ်ခမ်းဝမှာ ဝါဂွမ်းလေးနဲ့ ရေညှစ်ချပေးတယ်။ အေးမြတဲ့ ရေ စက်လေးတွေရဲ့ အထိအတွေ့က ခြောက်သွေ့ ကွဲအက်နေတဲ့ ကျုပ်လည် ချောင်းထဲမှာ အေးမြ သွားစေခဲ့တယ်။ နောက်တစ်နေ့ မနက်မှာ ကျုပ် သတိရ လာပြီဆိုတဲ့ အကြောင်းကြားတဲ့ ရွာကလူတွေ ဝမ်းသာအားရနဲ့ သတင်း လာမေးကြတာ အိမ်မှာ လူတွေ တရုံးရုံးပါပဲ။

ညနေကျတော့ သတင်းကြားလို့ ရွာဦးကျောင်း ဆရာတော် ကိုယ်တိုင် ကျုပ်အိမ်ကို ကြွလာပါလေရော။ အဲဒါနဲ့ ကျုပ်လည်း ဆရာတော်ရှေ့မှာ တင် နှစ်အိမ်ကျော်က မအေးစိန်ရဲ့ သားသမီးတွေကို သွားခေါ်ခိုင်းပြီး ကျုပ်မြောနေတဲ့ အချိန်တုန်းက မအေးစိန်နဲ့ တွေ့ခဲ့တဲ့ အကြောင်းတွေ မအေးစိန် မှာ လိုက်တဲ့ အကြောင်းတွေကို ပြန်ပြောပြမိ တယ်။ သူ့သားသမီးတွေ ကတော့ ယုံတစ်ဝက် မယုံတစ်ဝက်ပေါ့။ ဒါနဲ့ နောက်တစ်နေ့ရောက်တော့ မအေးစိန် မှာ လိုက်သလိုပဲ သူ့အိမ်ခေါင်းရင်းက မန်ကျည်းပင် ခြေရင်းမှာ တူးကြည့်လိုက်တော့ သူပြောသလိုပဲ အိုးလေးထဲမှာ ပိုက်ဆံ ဆယ်သိန်းနဲ့ လက်ကောက်လေး သုံးကွင်းတွေ တယ်။ အဲဒီတော့မှ သူ့သားသမီးတွေလည်း သူ့အမေကို အဖြစ်ကိုတွေ့ပြီး ရင်ထုမနာဖြစ် ငိုကြတာပေါ့။

နောက်သုံးရက်လောက် အကြာမှာ ပဲ မအေးစိန်ကို ရည်စူးပြီး သူ့မိ သားစုက ရွာဦးကျောင်း ဆရာတော်ဆီမှာ ဆွမ်း သင်္ကန်းကပ်ပြီး အမျှ ဝေ ပေးခဲ့တယ်လေ။ အဲဒီညက အိပ်မက်ထဲမှာ မအေးစိန်ကို ကျုပ် တွေ့ လိုက်ရတယ်။ ပြီးရွှင်နေတဲ့ မျက်နှာနဲ့ ကျေးဇူးတင်တဲ့ အကြောင်း သူ့

ဆို ကောင်းမွန်တဲ့ နေရာကို သွားရတော့မယ် ဆိုတဲ့ အကြောင်း
လာပြောသွားတယ်လေ။ ကျုပ်ဖြင့် ဝမ်းသာလိုက်တာ ပြောမပြတ်
အောင်ပါပဲ။

အစွဲအလမ်းတွေကြောင့် ဒုက္ခရောက်တတ်တာတွေ အကုသိုလ် အ
ကျိုးတရားတွေနဲ့ အတူ ပရလောက ဆိုတာကို မျက်မြင်ကိုယ်တွေ ကြုံခဲ့
ရပြီး နောက်မှာ တော့ ကျုပ်ဘဝရဲ့ နောက်ထပ် ဖြတ်သန်းရမယ့် အချိန်
တွေကို အစွဲအလမ်း ကင်းစွာနဲ့ ပဲ ကုသိုလ်တရားတွေ ပွားများ ခြင်း ဖြ
တ်သန်း သွားတော့မယ်လို့ ဆုံးဖြတ် လိုက်ပါတော့တယ် ...

နောက်သုံးလ ကြာပြီးသော်-

ရွာဦးစေတီမှာ မေတ္တသုတ်တော်ကို နှုတ်က ရွတ်ဖတ်နေရင်းနဲ့ ဘု
ရားပန်းအိုး လဲနေသည့် သီလရှင်တစ်ဦး။ တရားဘာဝနာ အကျိုးကြော
င့် ဆရာလေး၏ မျက်နှာမှာ တည်ငြိမ် အေးချမ်းလျက်။ သူမကတော့ ဆ
ရာလေးဒေါ်သုဓမ္မစာရီ တစ်ဖြစ်လဲ ဒေါ်ထွေးခင် ဖြစ်ကြောင်းကို
အထူးပြောစရာ မလိုတော့ပြီတည်း...။

အမ်နိုင်း (Oasis)
